

Diáklap
2006.
december
XVII. évf.
3. szám

PADTÁRS

EÖTVÖS KÁROLY ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA
ÉS ALAPFOKÚ MŰVÉSZETOKTATÁSI INTÉZMÉNY

VONYARCVASHEGY
8314 Fő u. 84/1.

**Fiúkról és lányok-
ról -karácsonykor**

3. oldalon

Az új esztendő elé

- Gondolatok az év végén -

**Boldog új évet
kívánunk min-
den olvasónk-
nak!**

**a Padtárs
szerkesztői**

B.Ú.É.K.B.Ú.É.K.B.Ú.É.K.B.Ú.É.K.B.Ú.É.K.

Hamarosan vége az iskolának, jön a karácsony, és itt toporzékol már ajtaink előtt a 2007-es év is. Hogy ki, mit tesz december 31-én este, ezt csak sejtem, de az biztos, hogy én méltóképp fogom az évet búcsúztatni.

Ha kicsit belegondolunk mi is történt velünk ez évben, biztos, hogy lesznek szép és kevésbé em-

lékezetes momentumok, de általában a jó emlékeket jegyzi meg az ember.

Éppen ezért fogadjátok jó kívánságaimat a következő évre, és remélem, ha jövőre is visszaemlékezünk majd, ugyanennyi szép emlékünknél lesz!

Pálmai Bence

Karácsony közeleg

- Ahogyan nagyapám látta -

Kellemes hideg, havas táj, szánkózás, hógolyózás, téli szünet, karácsony, szeretet.

Ezt kívánjuk, s mellé boldog új évet!

Napjainkra sok ünnep elveszítette igazi jelentését. Nostalgikaképpen elevenítsük fel nagyszüleink karácsonyát! Nagypapámat kértem, hogy meséljen, íme:

-Abban az időben másképp volt jelen életünkben a karácsony. Az ünnep nem december 24-én

Otthon a ropogó tűz mellett készültek az ajándékok

kezdődött, hanem már hetekkel előbb, az adventi várakozások idejével. A gyerekek csodálatos betlehemi játékokkal járták a házakat. Otthon a ropogó tűz mellett készültek az ajándékok, az asszonyok a konyhában, a férfiak a ház körül se-
rénykedtek. Vártuk a szenteste eljövetelét. Az utcákon csordapásztorok trombitahangja, és ostorok csattogása hallatszott. Bent a házakban már díszítették a fenyőket. Vacsora után az ajándékok átadásával, énekléssel, játékokkal múltattuk az időt,

(folytatás a 3. oldalon)

TARTALOM

Ára: 85 Ft
Előfizetési díja 550 Ft/év

A kályha.....3. old.

Fele fiú.....3. old.

Egy ölelés.....5. old.

Kárókatónák.....6. old.

Suliteszt.....7. old.

Bábtáncoltatók.....8. old.

Lövészet

A gyenesdiási lőtér adott otthont a futóvad-, és futócéllövészet országos bajnokságának, melyen Homola Kristóf 7. osztályos diákunk 4 érmes helyezést ért el. Az ifjúsági kategóriában arany és ezüst, a junior korcsoportban két bronz érmmel gazdagította éremgyűjteményét.

-A közelmúltban lezajlott Hévízi Egregy-Kupán egyéniben ifjúsági bajnok lett.

Foci

II. korcsoportos labdarúgó csapatunk a város- és városkörnyéki diákolimpián a 6. kategória résztvevő között a 4. helyen végzett. A csapat tagjai: Dudás Olivér, Kövér Dániel, Hetesi András, Szakál Gergely, Tóth Ádám és Tóth Dominik.

Asztalitenisz

A megyei asztalitenisz serdülő csapatbajnokság 2. versenynapját rendeztük iskolánk felújított tornatermében. Ahazai pálya előnye meglátszott diákjaink teljesítményén, mert a 7 mérkőzésből 6-ot megnyertünk. A csapat tagjai: Papp Alexandra, Suszter Bianka, Homola Kristóf, Vajda Gergő, Kovács Alexandra, Mirolia Zsanett, Vincze Enikő, Tárkányi Zoltán és Borsi Péter.

Matematika

November 9-én került megrendezésre a Varga Tamás matematikaverseny iskolai fordulója. A 7-8. osztályosok közül 7 tanuló vállalkozott a versenyen való megmérettetésre. A legjobb eredményt a hetedikesek közül Homola Kristóf, a nyolcadikosok között Bertalan Loretta, Kiss Zoltán és Bánki Dániel érte el.

Asztalitenisz

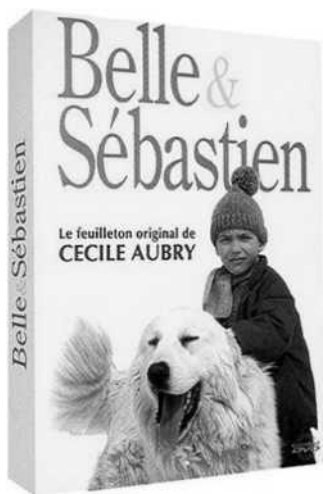
Papp Alexandra az asztalitenisz diákolimpián az országos döntőbe jutott.

KÖNYVAJÁNLÁS

Speciális ajánlatom azoknak, akik szeretik az állatokat:

**Cécile Aubry:
Belle és Sebastien**

Cécile Aubry, a kiváló francia író, akinek már több híres regénye meghódította a világot és a magyar olvasók szívét, mesterien mutatja be az ember és kutya közötti szoros kötöttséget. A történet Saint-Martin-ban játszódik. Az Alpok égbe nyúló hegyei alatt lakik a havasokkal körülvett kis faluban Sebastien, akit egy cigányasszony szült meg útban a menedékház felé, és aki bele is halt a szülésbe. A kisfiút örökbe fogadja egy család, és velük nő föl. A falubeliek folyton a vad és a legenda szerint emberevő bernáthegyről mesélnek neki, aki a falu felett

járkál, és ugyanazon a napon született, mint ő. Az elhagyott és szeretetre vágyó Belle, a kutya, sohasem ártott embernek, de a falubeliek mégis elűldözték. Senki nem tudja róla, hogy miket élt meg, de mégis van valaki, aki ezt érzi. A nagy fehér kutya így talál baráttra ebben a kalandos és végig izgalmas regényben, amelyben az emberi jóság a rosszindulatú falusiakkal csap össze. A könyvet kisfiának, 1965-ben írta a szerző. „Ajánlom minden 10 éven felüli gyermeknek, de a felnőtt olvasóknak is írtam.”

Pálmai Bence

Hamarosan itt a téli szünet

Bizonyára már mindenki örömmel gondol az egyre közeledő téli szünetre. Bármilyen szünidő is legyen: őszi vagy téli, először mindig a jó dolgok jutnak az eszünkbe, például, hogy nem kell tanulni, sem korán kelni, és sok a szabadidőnk. Ha szerencsénk van, még a hó is esni fog, s szánkózhathunk, hóembert építhetünk. Én a megfelelő időben biza-

már le is vettem a padlásról a korcsolyámat és a szánkómat. Így szükség esetén kéznél lesznek. Igaz, hogy egyen-

lőre még olyan szép az időjárás, hogy akár biciklizni is nyugodtan lehet.

De minden éremnek két oldala van. Ilyenkor többet kell segíteni otthon, nem rendelkezem minden időmmel szabadon, mert anya mindig kitalál valamit. Közben arra gondolok, hogy a barátaim már nagyon hiányoznak. Mi is jó még a szünetben? Hát az, hogy a tanszereket egy időre félre tehetem. Így aztán feltöltődve és kipihenten, új erővel foghatok neki az új évben a tanulásnak.

Noni

Fele fiú - fele lány

- ilyen a kamaszélet -

A karácsonyi készülődés egyik fontos része az ajándékozás. Bizonyára közületek is sokan izgulnak amiatt, hogy mi lesz a fa alatt.

Most szeretnék néhány ötletet adni, hogy a fiúk minek örülnének a legjobban. Aki szeret sportolni, sokat mozogni, az inkább sportszerre vágyik, vagy a hógolyózáshoz elengedhetetlen jó meleg kesztyűre. De akik szívesebben maradnak a fűtött szobában, azok a számítógépes játékokat jobban kedvelik. Örömet szerezhetünk nekik még egy könyvvel, makettal, a kisebbeknek kirakóval, vagy társasjátékkal.

De ne felejtsetek el, hogy ajándékot nem csak kapni, hanem adni is öröm!

Pikó Zsolt

Karácsonyra mindenkinek

Havat terel a szél az erdőn,
Mint pehely-nyáját pásztora,
S néhány fenyő már érzi sejtőn,
Miként lesz áldott-fényű fa,
és hallgatózik. Szűz utakra
feszül sok ága, tű-hegye,
-szelet fog, -készül,
nő magasba,
az egyetlen szent éj fele.

Rainer Maria Rilke

Miután ebben a rovatban már „mindenki megkapta a magáét”, úgy gondolom, áttérhetünk béké-

sebb témára is. Például időszerűnek tűnik egy karácsonyi téma, ugyanis nem hiszem, hogy ne lenne olyan gyerek közöttünk, aki ne tudna legalább egy dolgot mondani, amelyet szívesen látna a fa alatt, és amit nem. Szerintetek hány lány örülne annak, hogy amikor kinyitja a dobozt, a várva-várt baba helyett egy ver-senyautó modell-

jére lelne? Könnyítsük meg egy kicsit az ajándékozó dolgát! Minek örülhetnek a lányok?

A kisebbek vágyai közé tartozik -bizonyára- a rózsaszín póniló, a ma már több százféle változatban kapható Barbie-baba, a síró-nevető csecsemő, babaház, játékkonyha és ehhez hasonló. Nekem például kisebb koromban a leghőbb vágyam volt egy hintaló.

A nagyobbakkal sincs nehéz dolgunk, hiszen melyikünk ne örülne egy sminkkészletnek, egy lányos könyvnek, ruháknak és ékszereknek? Biztosan vannak persze olyan lányok is, akik nem lennének ezek-től boldogok, de én hiszem, hogy az ajándékozásnak az alapja a figyelem, szeretet, és örömszerzés, ezért igazán rossz ajándék szerintem nincsen.

Loretta

Nagyapáink karácsonya

(folytatás az 1. oldalról)

míg eljött az éjféle mise ideje. Karácsony napján és másnapján összejöttek a családok. Csendesben, békében ünnepeltünk. Megköszönve papám visszaemlékezését, tovább fűztem gondolataimat. És hogy éljük meg az ünnepet

ma? Advent ideje már nem a várakozásról szól, hanem a nagybevásárlásokról, az idegeskedésről, ami elrejt az emberek szeme elől az ünnep igazi szépségét. Tegyük érte, hogy ez idén másképp legyen!

Szabó Bence

A kályha -Ülni vagy nem ülni? -ez itt a kérdés-

A szép idő ellenére lassan, de biztosan közeledik a tél. Talán még senki sem gondol rá, de nemsokára sokkal hidegebb lesz. Ezért beindult a fűtési szezon az iskolánkban is. Egyre nagyobb lesz a kísértés, hogy a fogcsikorgató hidegből a jó meleg kályhára ülünk. S mikor már kezdünk felmelegedni, egy zord hang ránk kiált:

- Szállj le a kályháról!

Ez mindenkit mélységesen elszomorít. De amikor a hang gazdája továbbáll, a fűtőtest melege újabb csábításba kezd. Lopva körülnézünk:

-Senki nincs itt!

S újra hozzá simulunk az életet mentő masinához. Ekkor megint ránk szól valaki:

-Szállj le a kályháról! Ne mondjam még egyszer!

Nincs mit tenni. Hiába minden jajveszékélés, rimázkodás. Mit sem ér az egész. Leszállunk, s mivel vége a szünetnek, búcsút intünk a hön szeretett tárgynak. Persze a következő szünetben megismétlődik mindez, újra és újra.

Ez egy probléma, és mint minden problémát, ezt is meg kell oldani. Miközben töprengtem, több megoldás is eszembe jutott. Például mi lenne, ha a tanárok is odaülnének mellénk? Megmondom: Mindenki boldog lenne! Vagy, ha kikapcsolnák a kályhákat, senki sem tolongana értük (habár fennáll a lehetősége annak, hogy úgy járunk, mint a kis gyufaárus lány). Talán az is szóba jöhet, hogy szögesdróttal bekerítjük a fűtőtesteket.

Bármilyen legyen a megoldás, ez a macska-egér harc nem folytatható tovább!

Dani

Éjszakáig tartó partik

Nem bulizásra, örült táncolásra és véget nem érő estékre gondolok, hanem egy egyszerű kártyapartira, amit mi is (mármint a családom) a téli napok végén sokszor megrendezünk. Odaülünk a nagyszalhoz, mindenki magával hozza innivalóját, de persze a közös ropogtatós tál se maradhat le a helyszínről. Ezután a fiók valamelyik mély zugából előkerül a legfontosabb dolog: egy pakli magyar kártya, hiszen e nélkül nem lehet játszani. De megértés, türelem, szeretet és figyelem nélkül sem. Képzeljétek el, ha a kártyaparti helyszíne egy „háborúhoz” hasonlítana, mindenki veszekedne min-

denkivel, a poharak és az étel röpködnének. De gondolatok bele ennek az el-

lenkezőjébe is, egy békés, nyugodt szeretettel, és boldogsággal teli, jó hangulatú este, melyen mindenki el tud beszélgetni egymással. Remélem nem ritka az ilyen!

Papp Alexandra

Karácsonyi giccs

Az e havi DUE Tallózót kezembe véve, rögtön az első cikkem megakadt a szemem. A „Szerintünk” rovatban nagyon elgondolkodtató írást találtam a karácsony kereskedelmi oldaláról, és a giccsről. Hiszen gondoljunk csak bele:

már október végén minden nagyáruház és benzinkút felett ott lebegnek a hatalmas Mikulások, hóemberek, és már ekkor vásárolhatunk akciósan karácsonyi ajándékokat szeretteinknek. De mégis mennyiben őrzi meg így a karácsony hitelességét? Mennyire várjuk majd a kará-

csonyt, ha mindenkinek az jut majd először eszébe, hogy plázából plázába futkossunk, és ezer féle sütemény kerüljön az asztalra. Persze érthető, hogy szenteste mindenki tök éle tes en aka rja magát érezni, de nem hiszem, hogy ennek az estének a vacsora, és az ajándék lenne a lényege.

Azért várom egész évben ezt az ünnepet, hogy végre nyugodtan, békében eltölthessek egy-két napot a szeretteimmel, de mikor látom, hogy karácsony napjára mindenki az idegösszeroppanás szélén áll, és már csak azt várja, hogy túl legyen ezen az egészen, akkor én is elgondolodom, vajon van-e még így értelme az egésznek, és bevallom, kicsit nekem is elmegy tőle a kedvem...

Loretta

Valahol másutt a világon -Kína-

Kína Kelet-Ázsia legnagyobb országa. A Kína szó valószínűleg a Csin - tea, illetve szi - a selyem szóból ered. Le gm ag as ab b po nt ja a **Mount Everest** (8848 m). Az ország hivatalos nyelve a mandarin.

Kína vidéki faluiban még mindig olyan különös szabályrendszer szerint élnek az emberek, ami számunkra

meglepő. Például a Mosu népcsoportnál még ma is kevés joga van a nőknek, akik nem is hagyhatják el az otthonukat. Itt a férfiak és a nők külön csoportokban élnek és csak étkezésekkor találkozhatnak. A gyerek 13 éves koráig az anya mellett marad. Most már Kína nagyvárosaiban a nők is teljes életet élnek.

Kínában az építészet is meghatározó művészeti ág. A kínai zene is egyedülálló, pentaton skálája van. Jellegzetes hangszereik: a csengő, hsiao és az erhu. A kínaiak találták fel az ókorban a

puskapor, porcelánt, selymet, nyomtatót, papírt, íjpuskát. Tőlük terjedt el a matematika, csillagászat. Egy másik fontos kínai tudomány a kínai orvoslás. A természetgyógyászati módszereik a nyugati országokban is egyre népszerűbbé váltak. Legnagyobb jellegzetességük a kínai nagy fal, amely mintegy 2500 km hosszú.

Nagyon érdekes a kínai írásmód. Mint például az ünnepnapjaik közül, az új év kínaiul: Jüan tan, a tavasz-ünnep: Csun csie, a munka-ünnep: Laotung csie, az ifjúság ünnepe: Csingnien csie, a fegyverek napja: Csiencsun csie, a nemzeti

ünnep: Kuocsing csie. Szinte mindegyik szóban szerepel a „cs” betű.

Kínában a kés, villa helyett két kis pálcikával esznek. Ez nekünk elég nehéznek tűnik, de nekik ez természetes. Ők lehet, hogy a kést és villát nem tudnák megfelelően használni. Még a rizst is a kis pálcákkal szedegetik fel. Kína nagyon sokszínű, érdekes ország.

Aranyosi Laura

Mostani újságunkban egy olyan mozdulatról írunk, mely a szeretetet fejezi ki, s mégis ritkán élünk vele. Milyen helyzetekben, hogyan, mikor tesszük ezt a gesztust? Élünk-e vele minden adandó alkalommal? Szégyelljük vagy vállaljuk? Ki-ki döntse el!

Az ölelés

Te ma már megölelted az anyukádat vagy a testvéredet? Ha még nem, akkor tedd meg minél előbb, mert az ölelés egészséges, erősíti a test immunrendszerét, gyógyítja a depressziót, csökkenti a stresszt, elősegíti a jó alvást, erősít és élénkít, fiatalít, nincsenek kellemetlen mellékhatásai, egészségesebbé tesz! Az ölelés nincs helyhez és személyhez kötve, szinte bárhol bárkit átkarolhatsz egy pillanatra.

Így vannak ezzel iskolánkban az alsós diákok is, akik reggelente minden gátlás nélkül sietve futnak osztályfőnökükhöz, és szorosan átölelik. Ha visszagondolok, akkor én nem így emlékszem az alsós éveimre. Mi alsós korunkban nem nagyon ölelgettük a tanárainkat. Talán nem is szeretjük annyira az alsós éveinket? Biztosan a felsős tanárainknak is jól esne, ha néhanéha szólnánk hozzájuk pár kedves szót vagy esetleg meg

is ölelnék őket, de ez a mai világban cikinek tűnik. Ha valaki mégis venné a bátorságot, az illetőt azonnal a stréber szóval jellemeznék. Talán példát vehetnénk alsós társainkról ebben az esetben, hiszen náluk ez természetes dolog. Kutatások bizonyítják, hogy a jó tanár-diák kapcsolat javítja a tanulás színvonalát. Így karácsony táján, a szeretet ünnepekor aktuális téma lehet az ölelés, hiszen ezzel a „tevékenységgel” lehet a legjobban a szeretetünket kifejezni mások iránt, ez többet ér minden ajándéknál.

Enikő

Baráti gesztus?

Barátság nélkül elveszettek vagyunk, a tanár-diák jó kapcsolata is nagyon fontos, de anyukánk nélkül nem is léteznénk!

Ha közeledik a karácsony és lassan vége az évnek, elgondolkodunk: már megint eltelt egy esztendő és ismét picit komolyodtunk és már talán ahhoz is felnőttünk, hogy átérezzük, mi mindent tett meg értünk anyukánk. Szerintem bármennyi idősek vagyunk (és most így 13 évesen ki merem jelenteni) az édesanyánk ölelésére mindig vágyunk. Hiszen belőle lettünk, és ő az, aki, ha be te ge k v a g y u n k v a g y szomorúak, akkor is velünk van...

Igaz, a történelem során voltak korszakok, amikor egy anya nem cselekedhetett ösztönei szerint, mert más várt el tőle a társadalom. Gondolok itt arra, amikor gyermeküket megszüülő nők mindjárt átadták dajkáknak

csecsemőjüket, és szinte ezzel elvégezték anyai teendőjüket. Ezekben az időkben a tisztelet és a szigor, az érzelmek eltitkolása uralkodott a családokon belül, és igazi kötődés, az anyai szeretgetés, babusgatás kimaradt sokak életéből.

Mindenesetre ez ma már nem így van.

Anyu, ha néha morogva is, de nem tud nemet mondani, ha meg-kérjük valamire. Ha rossz fát teszünk a tűzre, nem lök el magától. Mert ő az édesanyánk! Vigyázz rá, törődik velünk és csak úgy egyszerűen: szeret.

A szeretetet sokféleképpen ki lehet mutatni, de talán a legkifejezőbb formája az ölelés, amit akármikor és akárhányszor meg is kapunk! Becsüljük meg -azt mondom-, mert ahol szeretet van, ott remény és jövő van!

Pálmai Bence

Mi emberek, akár hányszor

találkozunk egy-egy ismerősünkkel, köszöntjük valamilyen módon. Üdvözölhetünk barátot, családtagot, ismerőst, havert, munkatársat, vagy akár szerelmünket is öleléssel.

Mikor látjuk, két ember hogy üdvözlí egymást, egyből rájöhetünk, milyen viszony van közöttük. Ha például csak futólag kezet fognak, valószínűleg csak kollégák, vagy ismerősök. Ha már esetleg puszit is adnak egymásnak, előfordulhat, hogy családtag. De ha két ember megöleli egymást, akkor biztosan közelebb állnak a másikhoz, mint egy haver vagy ismerős, hiszen nem ez a köszönés legalapvetőbb módja. Ezt csak akkor szokás használni, mikor valakik nagyon jó barátságban van-

Baráti ölelés

nak, esetleg pont a szerelmükről, vagy élettársukról van szó. Szerintem két igazán jó barát közötti ölelés nagyon jó dolog, mert így kifejezhetik azt,

menyire szeretik egymást, és összetartoznak.

A szerelmes párok egy kicsit más szempontból nézendők, ugyanis egyfelől ők is összetartozásukat fejezik ki, másrészt az ölelés számukra biztonságot adó érzés lehet.

Sokunk számára az ölelés talán csak az az eszköz, melynek segítségével minél közelebb szeretnénk érezni magunkat a másikhoz.

Az ölelés mindenhol ott van az életünkben: már az első pillanatban, ahogy az anya ölébe adják a gyermekét, egy rég nem látott barát köszöntésekor, vigasztaláskor, vagy csak egyszerűen akkor, mikor a szavak már nem elég kifejezőek.

Loretta

Egy klassz sportág: a kézilabda

Iskolánkban, mint már megszokhattuk, ebben az évben is indult ez a sportszakkör. Én már régóta, negyediktől fogva járok ide. Az egyik osztálytársammal

iratkoztunk be, mert kíváncsiak voltunk, hogyan zajlik le egy edzés, és szerettünk volna valamit sportolni is.

A kezdés időpontja hétfő fél négy. Ilyenkor összegyűlik a csapat és elkezdődik a munka. Először bemelegítünk, futunk, passzolgatunk, kapura lövünk. Aztán elkezdődik a fárasztó, de természetesen izgalmas játék, ami általában óra végéig, vagyis öt óráig tart. Ez a másfél óra vidáman, mégis hasznosan telik el.

Ebben az évben szerencsére a csapat sok új személlyel bővült. Közülük Juhász Rékának és Kiss Anikónak tettem fel pár kérdést.

- Miért ezt a foglalkozást választottátok?

- Mivel szeretjük a kézilabdát, és amikor néha testne-

velés órán kézítettünk, akkor megtetszett. Ezért gondoltuk, hogy beiratkozunk.

- Mit gondoltok mi - lyen a z

ó-rák h a n - gulata?

- Szerintünk a hangulat jó, vidáman telik az idő.

Egy régebbi játékoshoz, Madács Nikolettához is volt két kérdésem.

- Változtál valamit a sport alatt?

- Jobb lett az erőnlétem, és megkedveltem a mozgást.

Bár régebben jártam úszásra és teniszre is, de a kézilabdát szeretem a legjobban, és úgy érzem, hogy ebben vagyok a legügyesebb.

- Mit üzensz, miért járjanak rá minél többen?

- Mert az embereknek szükségük van a sportra, és persze nagyon egészséges.

Hát igen. Így tartja egy jól ismert közmondás is: Jó egészség, drága kincs! Vagyis az egészség mindennél többet ér. Remélem, hogy cikkemmel titeket is sikerült meggyőzőm arról, hogy mennyi mindenben hasznos a kézilabda, és ezek után egyre többen jelentkeztek majd rá!

Szép Flóra

Kárókatonák

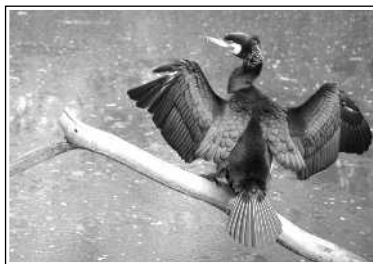

A kárókatonák többnyire fémes, fekete színű halászmadarak. Ezek a madarak ihlették Gion Nándor író *A kárókatonák még nem jöttek vissza* című regény megírására. A történet néhány kamasz nyári időtöltését meséli el, mely alapján Németh Ervin színpadi művet írt. Ennek a műnek az előadását tekinthettünk meg egy szerdai napon a Balaton Színházban.

Fél öt előtt öt perccel minden „színházas” az iskola előtt gyülekezett, kissé izgatottan várva a buszt. Miután megérkeztünk a színházba, leraktuk a kabátunkat, táskánkat, elfoglaltuk a helyünket és vártuk az előadás kezdetét. A közönség egyik része érdeklődve, másik része kissé unott fejjel nézte a darabot. Az utóbbiak talán nem értették a történet lényegét, ami érződött is a darab végén, mert csak 10 másodperces tétlenkedés után jöttünk rá, hogy tapsolni kellene. Ennek több oka is lehet, talán a színészek „hibáztak”, vagy mi nem figyeltük rendesen a történet menetét, esetleg a színdarab utolsó részében felgyorsultak az események, mint ahogy ezt addig megszoktuk, ezért nem vettük észre a befejezést. Mindenesetre néhány gondolat az előadásról:

A madarak (kárókatonák) a szabadság szimbólumaként (jelképeként) jelentek meg a műben, az ingovánnyal körülvett sziget pedig az útkeresésre utalt. A gyerekek a jó, Gergián és a rossz, Sági között örlődtek (két felnőt).

A szabadság szenvedélye a mindenkinél csenevészebb fiút (Burai) olyan hatalommal ruházta fel, melynek segítségével elérhetetlennek tűnő célokat tűz a csapat elé, és barátai te-

nőtté válás története felejtethetlenné válik. Burai J. majdnem álmódóva mondta:

„Minden ingoványban van egy láthatatlan út. Ez az út általában egy szárazdombra vezet (...) Ezt az utat kell megtalálni, akkor az ember biztonságosan eljut arra a száraz dombra; elmegy oda, amikor akar, és addig marad, ameddig akar. Senki sem férközhet a közelébe, senki sem háborgathatja. Képzeljétek el!”

A regény olyan általános emberi értékek közvetítője, hogy általa mindannyian visszatárlhatunk valamikori álmainkhoz.

A színházból kísértálva a színműről sokféle véleményt hallottam; egyesek szerint az előző darab (Tanár úr kérem) jobb volt, mások szerint ez volt jobb az októberi előadásnál.

Enikő

Meghitt ünnep a karácsony -körkérdés-

Mikulás, karácsony, havazás, hógolyózás, hőemberépítés, jégcsapok, szánkó, kocsolya, síléc, újév, egyszóval minden, ami téllel kapcsolatos. Hiszen már csak pár nap, és itt a téli szünet, vele együtt pedig a karácsony. Erről a témáról tettem fel pár kérdést iskolánk öt tanulójának.

1. Mit jelent számodra a karácsony?
2. Ismersz különleges karácsonyi szokást?
3. Van olyan dolog, amit nem szeretsz az ünnepekben?
4. Adni vagy kapni szeretsz jobban?
5. Mit üzensz az osztálytársaidnak a téli szünetre?

Trzebin Tabea és Tolnai Petra (5. osztály)

1. Nekünk a karácsonyról a szeretet, boldogság jut eszünkbe, és az, hogy a család békében tölti az ünnepeket.
2. Nem ismerünk ilyen szokásokat.
3. Szerintünk a legzavaróbb az, amikor ismerősökkel van tele a ház.
4. Adni jobban szeretünk, mert jó érzés elkészíteni és átadni az ajándékokat. Szeretjük látni, hogy örömet okozunk családjainknak.
5. Legyetek együtt a családotokkal, és ünnepeljétek szépen!

Farkas Petra (7. osztály)

1. A legfontosabb számomra az, hogy együtt van a családjaink: békében és szeretetben.
2. Valahol szilveszter este díszítik fel a karácsonyfát, és az ajándékokat a Fagyapó hozza.
3. Túl rövid ideig tart, és a velünk egykorúak általában csak az ajándékokra gondolnak.

4. Adni jobban szeretek, mivel ilyenkor jó érzés tölteni.
5. Boldog ünnepeket! És pár percig gondolkozzanak el azon, hogy mit jelent nekik ez az időszak.

Tarpál Bence (7. osztály)

1. Ez a szeretet ünnepe, és ebben a légkörben igazán jól érzem magam. A szeretet bejárja a lakást, és a családjaink is együtt van.
2. Nem ismerek, és ezek a szokások nem is érdekelnek.
3. Igen, amikor ide-oda kell menni, azt utálom. Meg mikor jönnek hozzánk ismerősök, rokonok, akkor nincs egy nyugodt percem se.
4. Igazából adni jobb, de kapni se rossz, főleg ha olyat kapsz, amire már régóta vágytál.
5. Boldog karácsonyt, és új évet!

Győrei Annamária (8. osztály)

1. Jó érzés, hogy együtt van a család.
2. Különösebben nem ismerek.
3. Mindent szeretek, úgy jó, ahogy van.
4. Mindkettőt. Adni azért, mert jó érzés, hogy boldogok a családtagjaim, kapni pedig azért, mert megkaphatok olyat, amit régóta szeretnék.
5. Boldog karácsonyt, és használják ki ezt a pár napot! Cikkemen keresztül én is mindenkinek boldog karácsonyt, és boldog új évet kívánok! A szünetet pedig töltsétek hasznosan, és pihenjétek ki magatokat, hogy aztán újult erővel láthassunk neki a tanév második felének!

Aranyosi Laura

Iskolateszt

1. Mi volt Eötvös Károly foglalkozása?
2. Hány ablakot cseréltek ki iskolánkban?
3. Mikor alapították a Padtársat?
4. Sorolj fel 4 helyszínt, ahol tavaly kirándulni voltak a Padtárs szerkesztők! (segít a Galéria)
5. Hány 8. osztályos újságíró van a szerkesztőségben?

ZANZA

Feltételes módban megjegyzem, ha én ilyen ragadozó életmódot folytató háziállat lennék, akkor 100 rágcsálót is megfognék. De mivel nem vagyok ilyen, nem is kergethetek rágcsálókat.

Figyelem! Szárnyasok vannak az ügyben! Nyugtatósul mondom, nem madárinfluenza! Egy magyar mondókában olvastuk, hogy a fi-

vérem (neve megtalálható a bibliában -Éva férje) kinyitotta a száját a csodálkozástól, és a látványtól ékes farkú madárrá változott.

Az ó ágyneműk és a fiatal harcosok a „hinta-palinta” jeligré a németországi Fekete-erdőből kiinduló folyóba ugorhatnak.

Dóczi Martin

TOP10

6. osztály

- Edda: Kör közepén állok
- Green Day: Wake me when September ends
- Abba: Tropical love land
- Chello: Cha-Cha
- Black eyed peas: My humps
- My chemical romance: Helena
- Tankcsapda: Mennysországi turist
- Republic: Szállj el kismadár
- Gáspár Laci: Kikötők
- Oláh Ibolya: Magyarország

Más iskola

Az őszi szünetet Kárpátalján, a mamámnál töltöttem, aki Beregrákoson lakik, Munkács és Ungvár között. Mivel minden évben elmegyünk a nagyihoz, ezért sok barátom van ott is. Az egyik nap unatkoztam, ezért úgy döntöttem, ellátogatok az ő iskolájukba, a Beregrákosi Általános Iskolába. Az épület talán nem olyan szép mint a miénk, és belül is szegényes, de ennek ellenére az órákon nagy a fegyelem. Náluk is különféle szokások vannak. Például a jelentkezésük is más. Akönyököket a padra teszik, és az ujjukat is összeszorítják. Náluk nincs hirdetés, hanem egy óriási

falra vannak a hírek kitéve. A tornatermük is kisebb, mint a miénk. Körülbelül a fele annak, és nem olyan jól felszerelt. Ők angolt tanulnak, és nem németet. Ott nem kályhák, hanem radiátorok vannak, és nem tudnak a gyerekek ráülni. Az ő iskolájuk kisebb, ezért egyértelműen nem kell akkora fűtés. Nincs kapus se. Ügyeletesek vannak, és nagy rendet tartanak ott is.

Búcsúzásul azt szeretném mondani, hogy örülhetünk neki, hogy ilyen körülmények között tanulhatnak!

Figder Dezső

Betlehemi bábtáncoltatók

December 25-e karácsony. Erre az ünnepre számtalan népi szokás vonatkozik, amelyek többsége még ma is fennmaradt. Anett nénivel beszélgettem ezekről, és ő mesélt a bábtáncoltató betlehemezésről. Úgy gondoltam, hogy ez érdekes lehet, ezért ebben a cikkemben most erről írok nektek bővebben.

A XIX. században a meseterlegények hozták be Közép- és Kelet-Európa országaiba ezt a szokást. Az országban csak néhány helyen: Vörsön, a Balaton déli csücskénél és a Tisza területein terjedt el. Mái is él ez a szép hagyomány a gyerekek közt. A legjelentősebb a vörsi betlehemezés. 13-14 éves gyerekek járták körbe a falu házait és játékos betlehemezést adtak elő. Ezzel gyűjtötték össze a templom felújítására szükséges pénzt. A kis csoportban minden-

kinek megvolt a maga szerepe. A beköszöntő lépett be először a házba, és ő kért engedélyt a játék bemutatására. A játék legmulatságosabb, legizgalmasabb szereplői a pásztorok, akik a beköszöntőt követték. Utánuk két angyal ment be. A betlehemezők kis betlehemet készítettek fenyődeszkából, amely háromtornyos, templomszerű építmény volt. Benne álltak a többnyire akácfából készült bábuk, a pásztorok, az ördög, az angyalok és a betlehemező család. Ezeket a bábukat az előadás közben táncoltatták. Ez a hagyomány, bárhogy ragaszkodunk is hozzá, a hosszú idők folyamán változik, bővül vagy kevesebbé válik attól függően, hogy még milyen szerepet tölt be a népéletében.

Aranyosi Laura

Beatles

A XX. század legsikeresebb zenészeinek tartják őket, nem véletlenül. A gombahajú gitáros srácokat senki nem tudja megunni, még a mai napig sem. Becslések szerint világszerte egymilliárd lemezt adtak el, tagjai megkapták az MBE (A Brit Birodalom Tagja) érdemrendet, „Yesterdays” című számukat 3000-szer dolgozták fel.

A Beatles tagjai (John Lennon (ritmusgitár ének), Paul McCartney (basszusgitár), George Harrison (szólógitár) és Ringo Starr (dob) voltak; mindannyian az angliai Liverpoolban születtek) a '70-es években robbantak be a

köztudatba a Please, please me című albumukkal. Innentől nem volt megállás a siker felé vezető úton. Világszerte új örület tombolt, melynek a „Beatlemánia” nevet adták. 1964-ben a Billboard 100-as slágerlistáján az öt vezető helyet foglalták el; ezt a teljesítményt azóta sem sikerült senkinek sem megismételni. 1969-ben vették fel hivatalosan utolsó albumukat, majd '70-ben végleg feloszlottak. 1980-ban a rajongók minden hitüket elvesztették, ugyanis az együttes énekese John Lennon ellen merényletet követtek el, lelőtték.

Loretta

A hónap embere: Mert:

Papp Alexandra

- asztalitenisz sportágban kiemelkedően teljesített, az országos döntőbe jutott
- diákújságíró
- kézilabdázik

Padtárs

A vonyarcvashegyi Eötvös Károly Általános Iskola diáklapja 2006. november, XVII. évfolyam, 3. szám

Felelős szerkesztő: Kósa Tamás **Kiadó:** Károly Kálmán igazgató **Szerkesztőség:** Vonyarcvashegy, Fő út 84/1. Tel.: 83/348-018

Diákfőszerkesztő: Bertalan Loretta. **A szerkesztőség tagjai:** Bánki Noémi, Bresztovszky Lilla, Szabó Bence, Hauer Renáta, Figder Dezső, Dóczi Martin, Kövér Eszter, Papp Alexandra, Bánki Dániel, Pálmai Bence, Aranyosi Laura, Vincze Enikő.